خلاصه مقاله آقاي پرفسور هورست كشله و خانم دكتر آنا بوخهايم در نخستين كنگره سراسري سايكوسوماتيك (روان تني) ايران- 1386 در دانشگاه علوم پزشكي اصفهان مترجم: دكتر سعيد پيرمرادي

پژوهش بالینی "تئوري دلبستگی" و اهمیت آن در رویکرد روان تنی

درباره ي اين مطلب همنوايي و توافق رو به رشدي وجود دارد كه سلامت/بيماري رواني و جسمي، تحت تأثير عوامل بيولوژيكي، رابطه ي والد-فرزندي و شرايط اجتماعي- اقتصادي قرار دارد. علاوه بر آن مي توان از استرس هاي رواني يا غيررواني مقطعي، عدم رعايت بهداشت رفتاري، تعارضات رواني و بحران هاي زندگي بعنوان عوامل مؤثر در گفتمان سلامت/بيماري ياد كرد. به نظر اگله و هوفمن (1996) عوامل مؤثر در كاهش بيماري هاي رواني و روان تني را مي توان در حيطه هاي زير جستجو كرد:

- 1- ارتباطات قابل اتكا، مثبت و مستمر با حداقل يك فرد مراقبت كننده
 - 2- خانواده ي گسترده يا روابطي كه جانشين رابطه با والدين باشد
- 3- محیط جانشین مطلوب و قابل اعتماد بعد از فقدان مادر در ایام کودکی
 - 4- فضاي پايدار، فعال و تقويت كننده ي ارتباطات رضايتبخش
 - 5- حمایت های اجتماعی (مانند گروه جوانان، مدرسه، مراکز مذهبی)
 - 6- افراد نزدیك حمایتگر و قابل اعتماد در دوران بزرگسالی
 - 7- رها شدن از قيد دلبستگي هاي افراطي

تجربه دلبستگي در بستر ارتباطات مثبت و مستمر براي بقاي انسان امري حياتي بشمار مي رود. جان بالبي يك تئوري جامع درباره ي سيستم رفتار دلبستگي تبيين كرده است. به نظر مفيد مي رسد در اين باره بطور مقدماتي توضيحاتي داده شود.

تئوري دلبستگي از سوي جان بالبي روانپزشك و روانكاو در سالهاي 1960 ميلادي تبيين گرديد. بالبي (متولد 1907) در لندن به تحصيل پزشكي روي آورد و در جامعه روانكاوي لندن تخصيص خود را در روانكاوي اخذ نمود. بالبي در حين فعاليت هاي باليني خود بيش از پيش به اين موضوع پي برد كه روانكاوي به شدت به زندگي تخيلي دوران

كودكي مي پردازد، بدون آنكه تأثيرات حوادث و رويدادهاي واقعي زندگي، مانند جدايي يا فقدان در خانواده ها را بررسي كند. بالبي از همان ابتدا بر اهميت چهره دلبستگي بعنوان يك بستر امن در شرايط اضطراب آور كودك تأكيد مي ورزيد.

رویگردانی بالبی از روشهای سنتی روانکاوی از طریق مطالعه تأثیرات فقدان چهره ی مادرانه در تکوین شخصیت انسان صورت پذیرفت. وی به این نتیجه رسید که گسست در رابطه ی دلبستگی با آسیب های روانشناختی مرتبط می باشد. سازمان بهداشت جهانی پس از جنگ جهانی دوم به وی مأموریت داد تا شرایط رشدی کودکان بدون سرپرست را بررسی و مطالعه کند.

سه قلوي مفهومي بالبي يعني، دلبستگي (1975، 1967)، جدايي (1966 ، 1975)، جدايي (1976) و فقدان (1983، 1980)، تأثيرات بسزايي در روانشناسي رشد روانكاوي، روان درماني و روان تني داشت.

تئوري دلبستگي تلاش براي دستيابي به ارتباطات عاطفي نزديك را بعنوان يك ويژگي منحصربفرد فطري انساني از دوران تولد تا سنين بزرگسالي بمثابه عنصر و عملكرد حفظ بقا ارزيابي مي كند. دلبستگي به والدين در دوران شيرخواري و كودكي، ضامن مراقبت و توجه نسبت به كودك است و مراقبت حساس و ظريف والدين، مكمل تلاش كودك براي ايجاد دلبستگي است. اين دو سيستم بنوعي با همديگر همپوشاني دارند. سيستم رفتار دلبستگي يك سيستم هدايتي است، مانند ساير سيستم هاي فيزيولوژيك جهت حفظ تعادل در ارگانيسم.

در نيمه سال نخست زندگي در كودك تصويري از مراقبت كننده اصلي نقش مي بندد. در اين دوران كودك توانايي آن را بدست مي آورد تا چنانچه فرد مراقبت كننده از وي دور گردد، به جستجوي او بپردازد. با اين توانايي، ناراحتي از جدايي بروز مي كند و رفتار دلبستگي فعال مي شود. كودك در اين دوران مي تواند به يك فرد خاص دلبستگي پيدا كند. بوسيله رفتار دلبستگي و واكنش هاي چهره مورد دلبستگي (مانند مادر يا پدر) يك تصوير دروني يا الگوي دلبستگي دروني ايجاد مي شود. اين الگوي دلبستگي بر پايه تجربيات روزمره در تعامل با چهره هاي دلبستگي پي ريزي شده است. تجربه نحوه عملكرد چهره هاي دلبستگي در يك تصوير فراگير ادغام مي شود. اگر اين ادغام بشكل موفق انجام در يك تصوير منسجم، يكپارچه و انعطاف پذير از الگو يا واقعيت دلبستگي شكل مي گيرد.

دیدگاه بالبی آینده نگر است، یعنی علاقه اصلی وی به بررسی عوامل آسیب زا و نیز حمایتگر از نخستین سال زندگی کودك تا دوران بزرگسالی معطوف می باشد. وی تلاش جدی کرد تا فرضیه های سنتی روانکاوی، یعنی تأثیر روابط مادر - فرزند در دوران خردسالی بر شکل گیری شخصیت را بطور تجربی مطالعه نماید. این هدف در سالهای 1960 توسط ماری اینزروث پیگیری شد و صورت بندی متدیك پیدا کرد. اینزروث فرضیه های بالبی را عملیاتی کرد و بدینوسیله تئوری دلبستگی به روانشناسی آکادمیك راه یافت.

مهمترین ویژگی تئوری دلبستگی آن است که این تئوری بواسطه دقت و ظرافت متدیك می تواند ارتباطات عاطفی میان انسان ها را توضیح دهد و آن ها را بلحاظ پژوهشی و درمانی قابل استفاده گرداند.